

ผนวก ค

การสอบสวน

1. บทกฎหมายที่ให้อำนาจ

มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 ได้บัญญัติไว้ว่า

นายทหารพระธรรมนูญหรืออัยการทหาร มีอำนาจทำการสอบสวนคดีอาญาทั้งปวงซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้นายทหารชั้นสัญญาบัตรทำการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การสอบสวนดังกล่าวในวรรคก่อนให้ถือว่าเป็นการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนให้ผู้มีหน้าที่ทำการสอบสวนมีอำนาจออกหมายเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งสิ่งใดที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้

หมายเหตุ คำพิพากษาฎีกาที่ 677/2518

2. ลักษณะการสอบสวน

การสอบสวนคดีอาญาเองเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารนั้น ผู้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งในการสั่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการสอบสวน เหตุที่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการเช่นนั้น ก็เพราะเกี่ยวกับวินัยและการปกครองผู้บังคับบัญชานั้นมีอำนาจลงทัณฑ์ทหารที่อยู่ในบังคับบัญชาที่กระทำการละเมิดวินัยทหาร ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช 2476

ดังนั้น ลักษณะการสอบสวนคดีอาญาโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารก็ทำการสอบสวน ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชานั้นจึงมีลักษณะการสอบสวนในความผิดทางปกครอง ซึ่งทหารจะต้องรับทัณฑ์ทางวินัยปะปนด้วย กล่าวคือทหารผู้ต้องหาในคดีอาญาที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการสอบสวน แม้รูปคดีมีหลักฐานไม่พอสั่งฟ้องในความผิดอาญาที่สอบสวนนั้นก็ดี ถ้าการกระทำของทหารที่ตกเป็นผู้ต้องหานั้น ปรากฏในทางสอบสวนว่าเป็นการเสื่อมเสียวินัยแม้คดีอาญาจะสั่งฟ้องทหารผู้ต้องหานั้นก็ต้องรับทัณฑ์ทางวินัยที่ปรากฏขึ้นจากการสอบสวนด้วย ยิ่งกว่านั้น หากปรากฏหลักฐานทางการสอบสวนว่าทหารผู้อื่นที่เกี่ยวข้องในจำนวนการสอบสวนนั้นประพฤตินั้นผิดวินัย

นั้นอาศัยหลักฐานที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนพิจารณาลงทัณฑ์ทางวินัยทหารผู้นั้นได้ด้วย การสอบสวนคดีอาญาของฝ่ายทหารจึงมิได้มุ่งเฉพาะแต่ความผิดทางอาญาต่อทหารผู้ต้องหาในคดีอาญานั้นเป็นสำคัญแต่ฝ่ายเดียว ฉะนั้นผู้บังคับบัญชาทหารย่อมต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการสอบสวนด้วยเพื่อผลในด้านการปกครองบังคับบัญชาดังกล่าว ทั้งนี้ ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ 1121/2494 ซึ่งมีปัญหาขึ้นไปสู่ศาลฎีกาว่า ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้สอบสวนคดีนี้หรือไม่ และการสอบสวนคดีนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งศาลฎีกาได้วินิจฉัยลักษณะการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไว้ดังนี้

“.....ใคร่ครวญตามเหตุผลดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าในวงการทหารนั้น ย่อมมีความมุ่งหมายอยู่ที่การบังคับบัญชาให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ความผิดของทหารอาจมีหลายสถานมากกว่าพลเรือนธรรมดา การดำเนินคดีในกรณีที่ทหารเป็นผู้ต้องหา ซึ่งเป็นเรื่องกึ่งวินัยกึ่งอาญาแผ่นดินการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาทหารจัดให้มีขึ้นอาจจะใช้ในการลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการลงอาญาทหารก็ได้ หรือจะใช้เพื่อดำเนินการฟ้องร้องในศาลทหารตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารก็ได้.....”

- หนังสือ กท. ที่ 18470/92 เรื่อง การสั่งลงทัณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ลง 14 ธ.ค. 92
- หนังสือ กท. ที่ 12881/92 เรื่อง การสั่งลงทัณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ลง 16 ก.ค. 94
- หนังสือ ธน. ทบ. ที่ 916/92 เรื่อง การสั่งลงทัณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ลง 17 ธ.ค. 92
- หนังสือ ผบ.ทบ. ลง 11 พ.ย.08 ทำยบันทึกร้องขอความ กพ.ทบ. ที่ 0315/7356 ลง พ.ย.08

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา

- นายทหารพระธรรมนูญ
- อัยการทหาร
- นายทหารชั้นสัญญาบัตรซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ทำการสอบสวน
- พนักงานสอบสวนฝ่ายบ้านเมือง

4. การสอบสวนของนายทหารพระธรรมนูญและอัยการทหาร

ก่อนที่จะทำการสอบสวนคดีอาญา

4.1 จะต้องได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาและ

4.2 ผู้บังคับบัญชานั้นจะต้องเป็นทั้งผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหาและผู้บังคับบัญชา

ของนายทหารพระธรรมนูญหรืออัยการทหาร และ

4.3 จะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ต้องหาในขณะเกิดคดี

หมายเหตุ - ข้อบังคับ กท.ว่าด้วยนายทหารพระธรรมนูญ พ.ศ. 2499

- ข้อบังคับ กท.ว่าด้วยอัยการทหาร พ.ศ. 2499

- คำสั่ง ผบ.ทบ. ลง 12 เม.ย. 07 ทำบันทึกข้อความ บก.ทท.2 ที่ 2100/07 ลง ก.พ. 07

- คำพิพากษากฎีกาที่ 84/2499

5. บุคคลและคดีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการสอบสวนได้ คือ

5.1 เป็นบุคคลและคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร และเหตุเกิดภายในเขตที่ตั้งทหาร แต่
ถ้า

5.2 เหตุเกิดภายนอกเขตพื้นที่ตั้งทหาร ฝ่ายทหารจะทำการสอบสวนได้ต่อเมื่อ

5.2.1 เป็นคดีที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารด้วยกัน หรือ

5.2.2 เป็นคดีอาญาที่เกี่ยวข้องด้วยวินัยทหาร หรือ

5.2.3 เป็นคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความลับของทางราชการทหาร

การสอบสวนของฝ่ายทหาร ตาม 5.1-5.2 นั้น ถ้าฝ่ายทหารเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่
ฝ่ายทหารจะทำการสอบสวนเองแล้ว จะร้องขอให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยลำพังหรือ
ร่วมกับฝ่ายทหาร (ในรูปคณะกรรมการผสม ทหาร-ตำรวจ) ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้พนักงานสอบสวน
ต้องให้ความร่วมมือโดยทำการสอบสวนโดยลำพัง หรือร่วมกับฝ่ายทหารตามที่ฝ่ายทหารร้องขอ

คดีที่ฝ่ายทหารเห็นว่า การดำเนินการบางอย่างที่เกี่ยวกับการสอบสวน แต่มิใช่การสอบสวน
โดยเฉพาะ เช่น การสืบสวน การค้น หรือจับกุม การขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ โดย
ให้ได้ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการได้แล้วพนักงานสอบสวนต้องให้ความร่วมมือ
ทำให้แล้วคืนเรื่องหลักฐานให้ฝ่ายทหารดำเนินการสอบสวนต่อไปได้

แต่พนักงานสอบสวนหรือตำรวจได้รับแจ้งความไว้ หรือได้ประสบเหตุ และมีเหตุจำเป็น
ที่จะต้องสอบสวนไปพลางก่อน เช่น กรณีที่ฝ่ายพยานหลักฐานอาจสูญหายไปเสียก่อน เป็นต้น

พนักงานสอบสวนที่อำนาจทำการสอบสวนไปพลางก่อนได้แล้วจึงรีบแจ้งให้ฝ่ายทหารทราบในกรณีเช่นนี้

(1) ถ้าฝ่ายทหารขอรับตัวไปดำเนินการ คือ ขอรับตัวผู้ต้องหาไปทำการสอบสวนเอง แล้วพนักงานสอบสวนจะต้องมอบตัวผู้ต้องหาและสำนวนการสอบสวนที่กระทำมาแล้วให้ฝ่ายทหารไป

(2) ถ้าฝ่ายทหารไม่มารับตัวผู้ต้องหาไปดำเนินการ หรือไม่แจ้งให้ทราบ กรณีเช่นนี้ พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนต่อไปจนเสร็จสำนวน

หมายเหตุ - คำพิพากษาฎีกาที่ 1104/2513 (ประชุมใหญ่) พ.ร.บ. ธรรมนูญศาลทหาร คำว่า

“ด้วยกัน” ในมาตรา 14 (1) แห่ง พ.ร.บ. ธรรมนูญศาลทหารนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องที่ทหารกับพลเรือนร่วมกันกระทำความผิดตามมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายอาญาเสมอไป ทหารประจำการกับพลเรือนต่างชั้นบริดสวนทางกันด้วยความประมาททำให้รถเฉี่ยวและชนกัน เป็นเหตุให้ผู้โดยสารมาในรถถึงแก่ความตาย ถือว่าเป็นเรื่องที่ “กระทำความผิดด้วยกัน” แล้วต้องดำเนินการในศาลพลเรือน

- คำพิพากษาฎีกาที่ 619/2485

จำเลยเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ส่วนพรรคพวกของจำเลยที่หลบหนีไปไม่ปรากฏชัดว่าเป็นทหารหรือพลเรือน ต้องถือว่าเป็นพลเรือน (บุคคลที่มีได้อยู่ในอำนาจศาลทหาร) ต้องฟ้องคดีนั้นต่อศาลพลเรือน

- คำพิพากษาฎีกาที่ 715/2481

จำเลยเป็นทหารประจำการทำการลักทรัพย์ จำเลยรับสารภาพว่าทำการลักทรัพย์ แต่ได้ร่วมกระทำความผิดกับพลเรือน เมื่อจำเลยไม่มีหลักฐานประกอบข้ออ้างของตนศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้

- ข้อตกลงระหว่าง กท. กับกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การปฏิบัติและประสานงานเกี่ยวกับกรณีที่ทหารเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ต้องหาในความผิดอาญา พ.ศ. 2498

6. แบบพิมพ์ที่ใช้ในการสอบสวน

ใช้แบบพิมพ์ตั้งแต่ “ล.1-ส.18”

7. การพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาหรือต้องโทษ

ในการสอบสวนนั้น ผู้สอบสวนจะต้องจัดพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา ส่งไปให้เจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานของกรมตำรวจ ตรวจพิสูจน์ด้วยว่า ผู้ต้องหาคนนั้น ๆ เคยต้องโทษมาก่อนหรือไม่ ถ้ามีเขาจะแจ้งมาให้ทราบโดยส่งสำเนาหมายแดงแจ้งโทษ หรือใบแจ้งความผิดมาให้ติดสำนวนการสอบสวนไว้ เพื่ออัยการมีคำขอให้ศาลเพิ่มโทษฐานไม่ซื่อสัตย์ เนื่องจากกระทำผิดซ้ำ หรือขอนับโทษต่อจากคดีอื่น

8. การออกหมายเรียก

8.1 ผู้มีอำนาจออกหมายเรียก คือ ผู้มีหน้าที่ทำการสอบสวน ซึ่งได้แก่นายทหารพระธรรมนูญอัยการทหาร และนายทหารสัญญาบัตร ซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ทำการสอบสวน

8.2 หมายเรียกที่มีอำนาจออกมี 2 ชนิด คือ

8.2.1 หมายเรียกบุคคล และ

8.2.2 หมายเรียกวัตถุพยาน

9. อำนาจในการสั่งการทางคดี

คดีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการสอบสวน หรือคดีที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน คดีอาญาที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา และมีความเห็นในทางสอบสวนว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารที่ทำการสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนจะส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการทหารสั่งคดีต่อไป ในกรณีนี้ได้มีระเบียบราชการอัยการทหาร พ.ศ. 2501 วางกำหนดหน้าที่อัยการทหารในการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง หรือสั่งคดีโดยประการอื่นที่อนุโลมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น สั่งคดีไว้ว่า

9.1 สำนวนคดีในหน้าที่อัยการศาลทหารกรุงเทพ ให้เสนอรายงานการคดีต่อหัวหน้ากองอัยการทหารเป็นผู้พิจารณาสั่งคดี ถ้ามีความเห็นควรสั่งฟ้องก็ให้เสนอร่างฟ้องไปด้วย เพื่อให้หัวหน้ากองอัยการทหารมีโอกาสตรวจแก้ร่างฟ้องได้

9.2 สำนวนคดีในหน้าที่อัยการทหารแห่งอื่นให้อัยการทหารเสนอรายงานการคดีต่อผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งคดี

อนึ่ง หากอัยการศาลทหารกรุงเทพ ได้รับสำนวนการสอบที่มีข้อหาว่ากระทำผิดต่อประมวลกฎหมายอาญาทหาร ซึ่งผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยได้ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 7, 8 และ 9 เมื่ออัยการศาลทหารกรุงเทพเสนอความเห็นต่อหัวหน้ากองอัยการทหารฯ มีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือควรลงทัณฑ์ทางวินัยประการใด จะต้องเสนอรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลทหารกรุงเทพพิจารณาสั่งให้ผู้บังคับบัญชาลงทัณฑ์ทางวินัยหรือส่งคดีขึ้นฟ้องศาลทหารแล้วแต่กรณี

ถ้าความผิดที่กล่าวหาในนั้น เป็นความผิดในส่วนลหุโทษ หรือความผิดอย่างอื่น ซึ่งมีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดส่วนลหุโทษ ถ้าหัวหน้ากองอัยการทหารเห็นควรสั่งฟ้อง ต้องรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลทหารกรุงเทพสั่ง แต่ถ้าสำนวนการสอบสวนนั้นมีข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดในฐานอื่นที่สูงกว่าลหุโทษ และฐานลหุโทษด้วย และความผิดฐานอื่นนั้นหัวหน้ากองอัยการทหารมีอำนาจสั่งฟ้องและเห็นควรสั่งฟ้องในความผิดฐานนั้นแล้ว หัวหน้ากองอัยการทหารก็มีอำนาจสั่งฟ้องความผิดในส่วนลหุโทษและความผิดอย่างอื่นที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดในส่วนลหุโทษพร้อมไปกับความผิดฐานอื่นนั้นได้ด้วย

ส่วนคดีที่มีข้อหาว่ากระทำผิดต่อประมวลกฎหมายอาญาทหาร หรือความผิดในส่วนลหุโทษ หรือความผิดอย่างอื่นซึ่งมีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดในส่วนลหุโทษ ซึ่งผู้บังคับบัญชาทหารมีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยได้ตามมาตรา 7, 8 และ 9 แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารนั้น หากเป็นคดีที่เกิดขึ้นในเขตมณฑลทหาร หรือจังหวัดทหาร และอัยการศาลมณฑลทหาร หรืออัยการศาลจังหวัดทหารนั้น ๆ มีความเห็นควรสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยโดยไม่ฟ้องศาลหรือควรสั่งฟ้องศาล ต้องเสนอสำนวนต่อผู้บังคับบัญชากรมณฑลทหาร ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลมณฑลทหาร หรือผู้บังคับการจังหวัดทหาร ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการศาลจังหวัดทหาร แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งฟ้องหรือสั่งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ต้องหาลงทัณฑ์แล้วแต่กรณี

10. หลัก

การสอบสวนคดีที่ทหารถึงแก่ความตายโดยผิดธรรมชาติ และการตายที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

10.1 เมื่อมีการตายโดยผิดธรรมชาติเกิดขึ้นโดยไม่ว่าผู้ตายจะเป็นทหารหรือพลเรือนที่สังกัดในราชการทหาร (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 148 วรรค 2 กรณีฆ่าตัวตาย ถูกสัตว์ทำร้ายตาย ตายโดยอุบัติเหตุ ตายโดยยังมีปรากฏเหตุ) และก็การตายนั้นเกิดในที่ตั้งหน่วยทหาร แล้วเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจะทำการชันสูตรพลิกศพไม่ได้ เป็นหน้าที่ของผู้บังคับ

หน่วยทหารนั้นแจ้งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ทำการชันสูตรพลิกศพและทำสำนวนชันสูตรพลิกศพไว้เพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ตามนัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 146

หมายเหตุ สำเนา กธน. สบ.ทบ. 505/05 สบ.ทบ. 4890/05 ทบ. 5832/05

เรื่อง การส่งสำนวนการสอบสวนทหารฆ่าตัวตาย ลง 1 มิ.ย. 05

10.2 แต่ถ้การตายโดยผิดธรรมชาตินั้นเป็นผลแห่งการกระทำผิดอาญา คือ ความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 148 วรรค 2 (2) ถูกผู้อื่นทำให้ตาย ซึ่งรวมถึงกรณีการฆ่าคนตายโดยเจตนาหรือไม่เจตนา หรือทำให้คนตายโดยประมาท โดยผู้ตายเป็นทหารหรือพลเรือน สังกัดในราชการทหารถ้าปรากฏว่า

10.2.1 ผู้ทำให้ตายเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร และเหตุเกิดในที่ตั้งหน่วยทหาร จะต้องแจ้งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ ดำเนินการชันสูตรพลิกศพแล้วเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารทำการสอบสวนโดยมีรายการชันสูตรพลิกศพของพนักงานสอบสวนแบบไว้สำนวนการสอบสวนและส่งสำนวนให้อัยการทหารดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตามถ้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเห็นว่าในการสอบสวนจะต้องดำเนินการทางนิติเวชวิทยา เช่น การตรวจศพโลหิตแล้วเห็นควรให้พนักงานสอบสวนทำการชันสูตรพลิกศพ และทำการสอบสวนไปโดยลำพัง หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเพียงร่วมกับพนักงานสอบสวนเท่านั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไม่ควรทำการสอบสวนโดยลำพัง

10.2.2 ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ทำให้ตายเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร และเหตุเกิดนอกที่ตั้งหน่วยทหาร ย่อมเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่ทำการสอบสวน

10.3 ในกรณีที่ทหารทำให้ทหารด้วยกันตายไม่ว่าผู้ที่ทำให้ตายจะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร หรือประมวลกฎหมายอาญาก็ตาม การสอบสวนผู้ต้องหาดังกล่าวก็เป็นการสอบสวนในรูปคดี มีผู้ต้องหาโดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ทำการชันสูตรพลิกศพตามข้อ 10.2.1 ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 2376/15 และไม่ถือเป็นสำนวนวิสามัญฆาตกรรม

“ข้อ 36 ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าหน้าที่พนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติกรตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติกรตามหน้าที่โดยผู้ตายเป็นทหาร ก็ให้จัดให้มีการสอบสวนและชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารตามข้อ 28 ส่งนายทหารชั้นสัญญาบัตรเข้านั่งฟังการสอบสวนในโอกาสแรกที่กระทำได้ และถ้าในท้องที่นั้นมีแพทย์ประจำโรงพยาบาลทหารอยู่ก็ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลทหารเป็นเจ้าพนักงานแพทย์ทำการชันสูตรพลิกศพ แต่ถ้าในท้องที่ไม่มีแพทย์ประจำโรงพยาบาลทหาร หรือแพทย์ประจำโรงพยาบาล

ทหารเป็นเจ้าพนักงานไม่สามารถจะมาได้ จึงให้ใช้แพทย์หรือบุคคลอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150 แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้นำผู้บาดเจ็บไปเพื่อรักษาพยาบาลก่อนตายและได้นำไปไว้ ณ โรงพยาบาลซึ่งมีแพทย์อยู่ประจำ ก็ให้ใช้แพทย์นั้นเป็นผู้ทำการชันสูตรพลิกศพ ถ้าฝ่ายทหารไม่มานั่งฟังการสอบสวนตามกำหนดนัด ก็ให้พนักงานชันสูตรพลิกศพทำการชันสูตรพลิกศพต่อไป ในกรณีที่ผู้แทนฝ่ายทหารเข้าฟังการสอบสวนด้วยนั้นจะทำบันทึกหลักฐานเกี่ยวกับการชันสูตรพลิกศพ เช่น ทำแผนที่ ถ่ายรูป และขอส่งเอกสารนั้น ต่อพนักงานชันสูตรพลิกศพ ก็ให้พนักงานชันสูตรพลิกศพรับบันทึกพร้อมสำนวนไว้แล้วให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชันสูตรพลิกศพ เสนอไปยังพนักงานสอบสวนของอัยการ เพื่อดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นในจังหวัดที่ไม่มีที่ตั้งกรมกองทหาร การแจ้งดังกล่าวมาในวรรคก่อนให้แจ้งไปยังสัสดีจังหวัด หรือกรมกองทหารอื่นที่ใกล้เคียง”